

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010534
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8421010534.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.04.2022 v trestnej veci obžalovaného S. D., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 2T/5/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného S. D. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 2T/5/2021 uznal obžalovaného S. D. za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona. Za uvedený skutok mu súd uložil podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 36 písm. k) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie neodôvodnil.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný predovšetkým vlastným priznaním, výpoveďou svedka poškodeného S. K., ako aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi. Samotný obžalovaný sa vo svojej výpovedi k spáchaniu skutku priznal a opísal svoje konanie, pričom uviedol, že s poškodeným sa dohodol na náhrade škody, ktorú aj zaplatil. Súď ďalej vychádzal z výpovede svedka poškodeného S. K., ktorý taktiež opísal priebeh skutku s tým, že obžalovaný sa mu hneď po požiari priznal, že auto podpálil, dohodol si s ním, že škodu uhradí a následne asi o týždeň mu dohodnutú sumu vyplatil. S uvedenými výpoveďami korešponduje aj zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou a výška škody bola preukázaná odborným vyjadrením ku škode.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný

súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a zákonné, nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaných dôkazov tvoria jednoznačne ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný S. D. spáchal skutok, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu. S poukazom na uvedené je aj krajský súd toho názoru, že spáchanie skutku je obžalovanému preukázané najmä výpoveďou svedka poškodeného, ktorý uviedol, že zvonku počul krik ako niekto zakričal, že mu horí auto, preto vybehol von, následne prišli hasiči, ktorí požiar uhasili, ale z auta zostala už len obhorená karoséria, pričom hneď po požiari sa dozvedel, že auto podpálil S. D., ktorý sa k tomu priznal aj policajtom a aj jemu a následne sa dohodli hneď po požiari, že mu škodu uhradí, tento prišiel asi za týždeň a keď dostal peniaze, tak mu dal sumu 250,- eur, čo mu stačilo, nakoľko sa tak dohodli a žiadnu škodu si vymáhať nebude. V súlade s uvedeným je aj výpoveď obžalovaného, ktorý sa k spáchaniu skutku priznal, pričom na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný v zmysle § 257 ods. 1 Tr. poriadku, avšak následne negatívne odpovedal na otázku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu a preto súd jeho vyhlásenie neprijal. Ďalej uviedol, že je vinný, prišiel k autu, bola tam vata, podpálil ju a chytila sa farba na aute metalíza, auto patrilo S. K., značka bola DAEWOO a stalo sa to minulého roka v 10-tom mesiaci v N., pričom on chcel iba podpáliť smetie, ktoré vysypal do kontajnera a chytilo sa auto, s tým, že s poškodeným sa dohodol, že mu zaplatí 250,- eur a tieto mu zaplatil 18.10.2021. V súlade s uvedenými výpoveďami sú aj listinné dôkazy a to najmä zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, ako aj ďalšie.

Na základe uvedených skutočností krajský súd mal za to, že obžalovaný svojim konaním tým, že zničil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu. Na základe uvedeného správne prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zákona a to, že obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadol aj na osobu obžalovaného. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že obžalovaný má v tomto 3 záznamy, všetky pre trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zákona, pričom v jednom prípade mu bolo uložené upustenie od potrestania a v dvoch prípadoch mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, s tým, že žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, s poukazom na jeho osobné a majetkové pomery aj krajský súd považuje trest uložený obžalovanému vo výmere 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, za dostatočný a primeraný aj vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Na základe uvedeného odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.